

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Icones sive imagines virorum literis illustrium

Reusner, Nikolaus

Argentorati, 1587

Philippvs Melanchthon

[urn:nbn:de:bsz:31-271751](#)

PHILIPPVS MELANCHTHON, GER-
maniæ Phœnix.

*Parvus eram: nec me tam en ingens cepit hic orbis:
Fama mei complet nominis omne latus.*

M. D. LX.

PHILIPPVS MELANCHTHON BRETT
te Palatinorum natus A. M. CCCCCXCVII.
Portæ Herciniæ primò versatus in literis admo-
dum puer, cum ingenio, nec sine industria;
Magno illo I. Capitone CL. Theol. & Phil.
studiorum cursum moderante:
Primam doctrinæ lauream Heidelbergæ, Al-
teram adeptus Tubingæ, anno æt. XVI;
Friderici Saxon. Elect. Pr. auspicijs Viteber-
gam euocatus, anno Aet. XXI.
Martino Luthero, cuius postea fidelis suit παπᾶς
gætus, omniumque laborum & studiorum
locius, Rem Christianam in Ger-
mania reformato:
Quā in Academiā totis annis XLII. operam
nauans in docendo laudatiss.
Sacrarum literarum explicator solertiss. ac fideliss.
Veritatis cœlestis Patronus in primis strenuus;
Opt. disciplin. & artium cùm instaura-
tor, tūm conseruator:
Qui omnem doctrinam, quasi vagam & dissipa-
tam collegit, & ad certam rationem reuocauit;
Pietate, vitæ innocentia, humanitate, benignitate
erga omnes, ac in primis incomparabilis mode-
stia exemplum, non modò cæteris, verūm
etiam se ipso superior:
Singulare nostri seculi ornamentum, & decus
Germaniæ perpetuum futurus:
Obiit Vitebergæ sancte & feliciter XIII. KL. Maij.
Anno M. D. LX. quum annos vixisset
LXIII. & dies totidem.

IN PHILIPPVM MELANTHONEM

EPIGRAMMATA.

NICOLAI REVSNERI.

Felix illa dies, niueo signanda lapillo,
Quæ tibi nascenti prima Philippe fuit.
Felix illa domus: felix vrbs patria, quæ te
Nascentem gremio fouit amica suo.
Felices, qui te talem genuere parentes:
Cui vix vlla parem secla tulere virum.
Tunc pietas tecum restoruit, arsq; Philippe:
Tunc suus est studijs redditus omnis honos,
Salve clara dies post Idus Februa quarta:
Musarum semper concelebranda choris.
Parua quidem, magno sed magna Melanthone salue
Bretta, Palatini fida columna soli.
Tuq; adeò salue patriæ lux magna Philippe:
Floreat & generis sera propago tui.

IOAN. STIGELL.

Dædaleis manibus facies tua pingitur Heros:
Mentem qui poterit pingere, nullus erit.
Si qua manus sanctam posset quoq; fingere mentem,
Pingere vel mores, docte Philippe, tuos:
Pulcrius aspiceres toto vix numen in orbe:
Nam Diuum te mens diua sub orbe facit.

GILBERTI DVCHERII.

Solis ex scriptis auctores nouimus illos,
Qui laudem ac studium posteritatis habent.
Sed quum de scriptis notos vehementer amamus:
Tum cœlo multis laudibus adserimus.
Longum interstitium, haud annorū, at patriæ ini-
De facie ut nō rim te minus efficiat: (quum
Scripta, quibus tua fama nitet, diuine Melanthon,
Efficiunt, ut amem te, & tibi honorem habeā.

IOAN. LAVTERBACHII.

Honore dignus restitutor artium.
Teutonia verum lumen, diuine Melanthon;
Ingenij cuius lucet in orbe iubar:
Barbaria postquam Germania mersa tenebris,
Iam captiuia diu vincula dura tulit:
Nec studijs auersa bonis, cultuq; nitenti
Erectum potuit ferre per astra caput:
Tu velut Alcides rupisti vincula captæ,
Duxistiq; iubar post tenebrosa diem.
Hinc super Europea cercens Germania gentes,
Alcidenq; suum te colit, atque iubar:
Auxilium studijs quicunque ruentibus affert:
Alter ut Alcides, ut iubar orbe nitet.

AEG. PERIANDRI.

Nomen habes nigrum: sed non sic splendet in orbe,
Titan, hoc veluti lumen vbique micat.

IN EIVSDEM MORTEM.

GEORGII SABINI.

*Heic inuictè tuus collega Luthere Melanthon,
Non procul à tumulo conditur ipse tuo.
Vt pia doctrinæ concordia iunxerat ambos:
Sic facer amborum iungit hic ossa locus.*

IOAN. STIGELII.

*Fons later hoc tumulo: quid queris amice viator?
Fons dogmatum piorum & eloquentiae:
Si quis ab hoc riuum proprios deduxit in hortos,
Non aureas huic præferat pyramides.
Illiū obstructas doleo Germania venas:
Parem futura non habebunt secula.*

IOACH. CAMERARI.

*Vitam fortunasq; suas, studiumq; laboris,
Quiq; operæ sanctam, consiliijq; fidem
Impendit diuina tuis Ecclesia rebus,
Teq; pius variā iuuit & auxit ope:
Hac in parte sibi post mortem structa Melanthon
Communi in luctu busta Philippus habet.
Quæ templi foribus magni vicina Lutheri,
E regione solum quodd tegit ossa videt.*

IOAN. MATHESI.

*Flos iacet hic mellis nigrā tellure Melanthon:
Apes dolete sedulae:*

P

Vnde bonus spirabat odor, piæ mella fluebant:
Piæ fleant Ecclesia.
Lenta febris potuit paruum comburere florem:
Lugete parui flosculi.
Nulla viri famam poterit delere vetustas:
Fuci leues face site.
Semper apes flavo distendent nectare cellar,
Quæ nunc stetit flos melleus.
Semper huinus suaves illiç diffundet odores,
Quæ nunc iacet flos parvulus.
Sed quin summa dies optato illuxerit ortu,
Flos hic vir ebit denuo:
Et reliquas inter bene olentes pulcrior herbas
Christi nitebit vertice.

IOANNIS MAJORIS.

Maximus hic meritis, sed parvus membra Philippus,
Pone iacet tumulum, magne Luthere, tuum:
Cui piæ religio se totam debet, & artes,
Et pax, & regni publica commoditas.
Testis erit vita, studijq; actiq; laboris,
Quicquid Romano viuit in imperio:
Quumq; odia à multis fuerit perpeccus alumnis,
Nunc cœlo precium dulce laboris habet:
Ossæ tenet tumulus, sed viuit fama: iacere
Tot dotes uno non potuere loco.

F. B.

E quid terra vires, quum flos tuus occidit? atris
Vestibus (exnujs ô Libitina tuis)
Obsita lugeto: Sic debes esse Melanthon,
Quum sépelis Sôlem lurida terra tuum.

CAROLI HVGELII.

Occiduo cum Sole tuum Germania fidus
Occidit, ille quidem manè redire solet:
At tibi non iterum, quod nox tenebrosa recondit,
Sidus ab Eoñ exorietur aquis.
Dum tamen Eorum mare, dum Sol visat Iberum,
Sideris illa tui fama superstes erit.

GEORGII FABRICII.

Inclita quicquid habet studij Germania laudis,
Iugenio peperit, clare Philippe, tuo.
VVitenberga tuum corpus tegit: orbe sepulcrum
In toto est: animam magnus Olympus habet.

THEODORI BEZAE.

Et tu igitur tandem tumuli sub mole repostus,
Die ô Philippe, nunc iaces.
Et quam iniuidisti viuus tibi tute quietem,
Cunctis quietem dum paras,
Ipsa tibi cura & sancti peperere labores,
Carum ô bonis cunctis caput.

At tu funde rosas, funde isti lilia tellus,
Vt lilia inter & rosas,

P ij

Quo nil candidius fuit & nil suauius vnquam,
Recubet Melanthon molliter.
Et grauis huic ut sis, caueas iuuenisue, senexue,
Qui nemini vixit grauis.

IOAN. POSTHII.

Has lacrymas, hos mœstaparens Germania crines
Ad tumulum spargit, culte Philippe, tuum.
Has violas pietas, hanc magnus Apollo cupressum,
Hac tibi Pierides laurea ferta ferunt.
Te pietas luget, luget Germania raptum:
Cumq; suo luget turba nouena Deo.

EIVSDEM.

Albi Pater, liquidum quis nám tibi, quis pater am-
Turbat? & uberibus cur si s autus aquis? (nē.
Ah miser, Aonij turbat te casus oloris:
Et tibi iuctundos non finit ire dies.
Ille tui cygnus fontis decus, atque voluptas
Occidit, & ripis conditur Albituis.
Hinc ille lacrymae, quibus auges flumina, manant:
Hinc tua funereis vocibus antra sonant.
Infelix amnis, cygno spoliata canoro:
Fallor? an huic similem non dabit illa dies?

IOAN. LAVTERBACHII.

Quæ replet orbem, fama nunquam concidit.
Diuino quid opus tumulum tentare Philippo?
Hoc spacijs, cœlum quod tenet, urna capit.

G Felices anime, per quas Ecclesia Christi,
Famaq; Pieridum nobilis aucta fuit.
Quicquid habent artes, & triplex lingua politū,
Debetur meritis, docte Philippe, ruis.
Ergo tibi nunquam dignas Germania grates,
Immensum per te, soluet, adept a decus.

EPITAPHIVM.

Terra fui quondam: nigræ gero nomina terræ:
In terram redeo: dic mihi, qualis eram?
Non tumulus memori partum decus eximet æuo,
Quod spatio cunctas replet in orbe plagas.
Est longe tumulo decus hoc diuturnius orbe,
Quod pietas, virtus, ingeniumq; dedit.

IOAN. SCHOSSERI.

Da sancto lacrymas tumulo, planctusq; sonantes:
Et pia textilbus contege busta rosis.
Hoc sub mole cubant veneranda Melanthonis ossa:
Hic antiqua iacet cum probitate fides.
Hic etiam posuit quondam sua membra Lutherus:
Ille reformatæ religionis honor.

P ij

JOAN. TAVARACCHI